

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Čížkem ve věci žalobkyně **X**, bytem X, X, zastoupené Mgr. Michalem Janíkem, advokátem se sídlem Pražská 140, Příbram I, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 9. 2015, č. j. x,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 9. 9. 2015, č. j. x, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení **8.884,- Kč** ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Michala Janíka, advokáta se sídlem Pražská 140, Příbram I.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002, soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) doručenou zdejšímu soudu dne 9. 10. 2015 domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 9. 7. 2015, č. j. x (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), jímž byl žalobkyni od 19. 3. 2015 přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“).

Žalobkyně uvedla, že nesouhlasí s posouzením jejího zdravotního stavu žalovanou. Podle jejího názoru je třeba její zdravotní postižení hodnotit podle položky 1d až 1e, kapitoly V pro kapitolu V. přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), jako těžké až zvláště těžké postižení. Má diagnostikovanou schizotypální poruchu s trvalými bludy a mentální retardací (organické postižení intelektu). Míra poklesu pracovní schopnosti se blíží 80 %. Možnost jejího pracovního zařazení je prakticky nulová. Posudek o invaliditě, z něhož žalovaný vycházel, je nesprávný.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě odkázala na své dřívější posudkové závěry, které považuje za objektivní, a navrhla důkaz posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“), neboť žalobkyně v žalobě zpochybňuje správnost stanovení míry procentuálního poklesu její pracovní schopnosti.

Během jednání dne 16. 11. 2016 žalobkyně poukázala na znalecký posudek znalce z oboru psychiatrie MUDr. X, který byl vyhotoven pro účely řízení o svéprávnosti žalobkyně. Z posudku podle ní vyplývá diagnóza žalobkyně, která je posudkově významná. Dále uvedla, že posudkoví lékaři nevyužili možnosti navýšení míry poklesu pracovní schopnosti podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity z důvodu souběhu zdravotních postižení.

Během jednání dne 23. 6. 2017 setrvali účastníci na svých procesních návrzích.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu napadených výroků a uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně požádala dne 1. 4. 2015 o přiznání invalidního důchodu. Posudkem posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) ze dne 22. 5. 2015 bylo shledáno, že zdravotní stav žalobkyně je dlouhodobě nepříznivý, přičemž za rozhodující příčinu bylo stanoveno středně těžké postižení schizotypální poruchou se značně sníženou úrovní sociálního fungování hodnocené podle kapitoly V položky 3c vyhlášky o posuzování invalidity. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně byl stanoven na 45 % a den vzniku invalidity dnem 19. 3. 2015. Žalovaná s odkazem na závěry posudku prvostupňovým rozhodnutím přiznala žalobkyni invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.

Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí námitky. Posudek posudkové lékařky žalované ze dne 2. 9. 2015 potvrdil závěry posudkové lékařky OSSZ. Bylo shledáno, že rozhodujícím důvodem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je středně těžká schizotypální porucha hodnocená podle kapitoly V položky 3c vyhlášky o posuzování invalidity. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně činil 45 %.

Posudkem OSSZ ze dne 7. 4. 2016 byl znovu posouzen zdravotní stav žalobkyně, přičemž bylo shledáno, že došlo ke změně stupně invalidity od 26. 1. 2016. Její zdravotní

postižení bylo hodnoceno jako těžké podle kapitoly V položky 3d vyhlášky o posuzování invalidity, a to jako dekompenzovaná schizotypální porucha s trvalými bludy s tím, že nelze vyloučit organické postižení intelektu (perinatálně). Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 55 %. Následně byl žalobkyni rozhodnutím žalované ze dne 30. 5. 2016, č. j. x, přiznán od 26. 1. 2016 invalidní důchod druhého stupně.

Dále soud z rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 14. 6. 2016, č. j. 11 Nc 4301/2016-56, zjistil, že žalobkyně byla omezena ve svéprávnosti tak, že mj. není schopna činit právní jednání týkající se práv z důchodového pojištění a dále uzavírání pracovně právních smluv a dohod. Opatrovníkem žalobkyně byl ustanoven její otec.

Z protokolu o jednání u Okresního soudu v Příbrami ze dne 9. 6. 2016, sp. zn. 11 Nc 4301/2016, a písemného posudku soudního znalce Doc. MUDr. X ze dne 15. 4. 2015, který byl vyhotoven pro účely řízení o svéprávnosti žalobkyně, vyplynulo, že žalobkyně trpí vleklým duševním onemocněním s anxiosně depresivní patologickou náladou psychotické hloubky s produkcí hypochondrických, persekčních a dysmorfofobických bludů. Jedná se o těžkou poruchu osobnosti s rysy infantilismu a submisivity. Stav je rezistentní ústavní i ambulantní léčbě.

Krajský soud provedl dále dokazování posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze (dále jen „PK MPSV v Praze“) ze dne 25. 4. 2016, který si vyžádal. Z posudku zjistil, že žalobkyně byla při jednání PK MPSV přešetřena lékařkou v oboru psychiatrie MUDr. X X. Dále byly zohledněny mj. psychologický nálezný Mgr. X z Psychiatrické nemocnice v X z vyšetření ve dnech 30. 1. – 16. 2. 2015, lékařská zpráva MUDr. X z Psychiatrické nemocnice v X z hospitalizace ve dnech 19. 1. – 19. 3. 2015, čtyři lékařské zprávy psychiatra MUDr. X z období duben 2015 – duben 2016. Podle závěrů MUDr. X lze hodnotit symptomatiku žalobkyně jako ne zcela jasně psychotickou, spíše jako poruchu organického charakteru (porucha intelektu). Podle PK MPSV v Praze bylo k datu vydání napadeného rozhodnutí rozhodnou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně zdravotní postižení uvedené v kapitole V položky 3c vyhlášky o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti činila 45 %. Podle PK MPSV v Praze nelze hodnotit zdravotní stav podle položky 3b, protože se nejedná o lehké postižení s jedinou atakou a plnou remisí, neboť symptomatika přetrvává. Současně jej nelze hodnotit ani podle položky 3d, protože šlo o jedinou ataku a mezi atakami nepřetrvává závažná reziduální symptomatika.

Soud dále vyžádal srovnávací posudek PK MPSV v Hradci Králové ze dne 17. 3. 2017, která zohlednila zprávy a nálezy, z nichž vycházela i PK MPSV v Praze, a navíc přihlédla mj. i k posudku znalce z oboru psychiatrie MUDr. X z 15. 4. 2016. Závěry posudkových lékařů hodnotila jako podhodnocené, neboť jsou v rozporu s posudkem soudního znalce MUDr. X. Odůvodnění posudku PK MPSV v Praze ze dne 25. 4. 2016 hodnotila PK MPSV v Hradci Králové jako rozporuplné, neboť na jednu stranu uvádí, že u žalobkyně přetrvává symptomatika, a proto ji nelze hodnotit podle položky 3b, ale zároveň konstatuje, že došlo k dekompenzaci zdravotního stavu a že mezi atakami nepřetrvává závažná reziduální symptomatika, a proto nelze hodnotit ani podle položky 3d. S přihlédnutím k posudku soudního znalce MUDr. X a posudku o invaliditě ze dne 7. 4. 2016 je tak třeba

podle PK MPSV v Hradci Králové hodnotit zdravotní stav žalobkyně tak, že došlo k poklesu pracovní schopnosti o 55 %. Rozhodující příčinou je podle PK MPSV v Hradci Králové zdravotní postižení uvedené v kapitole V. položky 3d vyhlášky o posuzování invalidity, a to schizotypální porucha osobnosti bez známek remise. Za den vzniku invalidity byl stanoven den vyhotovení výstupní zprávy MUDr. X z Psychiatrické nemocnice v X ze dne 19. 3. 2015.

Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 písm. a) a b) téhož ustanovení se jedná o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, a o invaliditu druhého stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %.

Podle § 26 zákona o důchodovém pojištění se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významně pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než jeden rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než jeden rok.

Podle § 39 odst. 3 o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Při určování poklesu pracovní schopnosti se podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Z § 56 odst. 1 písm. d) a c) zákona o důchodovém pojištění vyplývá, že zjistí-li se, že po přiznání invalidního důchodu se změnila skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, důchod se sníží nebo odejme ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.

Námítky uplatněné žalobkyní proti napadenému rozhodnutí spočívají převážně ve zpochybnění závěrů lékařského posouzení jejího zdravotního stavu lékařskou posudkovou službou žalované. Nárok na invalidní důchod je totiž podmíněn zdravotním stavem pojištěnce a rozhodnutí je proto závislé na odborném lékařském posouzení. Soud předesílá, že posouzení

míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám, zdravotní stav žalobkyně nepřezkoumává. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o organizaci sociálního zabezpečení“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise, jako orgány MPSV. I tento posudek nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 9. 2003, čj. 4 Ads 13/2003 – 54, publ. pod č. 511/2005 Sb.NSS, rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č.j. 6 Ads 11/2013 - 20; všechna rozhodnutí NSS uvedená v tomto rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaná namítala, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2015, sp. zn. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzované byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy PK MPSV vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení pořadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce č o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

Soud při zjišťování zdravotního stavu a příčin jejího zdravotního postižení vycházel v první řadě z posudku PK MPSV v Hradci Králové ze dne 17. 3. 2017. Posudková komise vycházela zejména ze zdravotnické dokumentace vedené u OSSZ, psychologického nálezu Mgr. X z Psychiatrické nemocnice v X z vyšetření ve dnech 30. 1. – 16. 2. 2015, lékařské zprávy MUDr. X z Psychiatrické nemocnice v X z hospitalizace ve dnech 19. 1. – 19. 3. 2015, lékařských zpráv ambulantního psychiatra MUDr. X X a znaleckého posudku MUDr. X. Při jednání PK MPSV v Hradci Králové dne 17. 3. 2017 byla žalobkyně rovněž přešetřena odbornou lékařkou z oboru psychiatrie. Lze konstatovat, že posudková komise byla řádně obsazena (§ 16 odst. 1 zákona o organizaci sociálního zabezpečení). Posudková komise

hodnotila zdravotní stav žalobkyně komplexně, zohlednila dosavadní průběh jejího psychiatrického onemocnění, přičemž přihlédla ke všem dostupným zdravotnickým podkladům. Posudková komise dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně a jeho rozhodující příčinu podřadila pod kapitolu V. (duševní poruchy a poruchy chování), položku 3, písm. d), tj. schizofrenie, schizofrenní poruchy a poruchy s bludy. Míra poklesu pracovní schopnosti je stanovena pro tuto položku v rozmezí 50 – 60%, posudková komise stanovila míru poklesu v polovině tohoto rozpětí, tj. ve výši 55 %, bez dalšího navýšení, což náležitě odůvodnila. PK MPSV v Hradci Králové náležitě odůvodnila, proč se odchýlila od posudkových závěrů PK MPSV v Praze a proč její posudek (stejně jako posudky lékařů OSSZ a žalované) považuje za podhodnocené a jejich závěry za nesprávné. Vlastní posudek přitom opřela především o posudek soudního znalce MUDr. X a propouštěcí zprávy MUDr. X z Psychiatrické nemocnice v X z hospitalizace ve dnech 19. 1. – 19. 3. 2015. Posudek PK MPSV v Hradci Králové splňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. V posudku byl popsán vývoj zdravotního stavu, zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, rozsah zdravotního postižení a bylo řádně odůvodněno i zařazení druhu zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity.

Soud proto převzal odborné závěry tohoto posudku a po provedeném dokazování tedy dospěl k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole V položky 3d vyhlášky o posuzování invalidity, a to schizotypální porucha osobnosti bez známek remise. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činila ke dni vydání napadeného rozhodnutí 55 %, což odpovídá druhému stupni invalidity podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Ačkoliv tedy nelze přisvědčit žalobkyni v tom, že lze postižení klasifikovat jako těžkou či zvláště těžkou organickou duševní poruchu (položka 1d až 1e), je zřejmé, že žalovaná vycházela při svém rozhodování z nesprávného zjištění, že výsledná míra poklesu pracovní schopnosti ke dni vydání napadeného rozhodnutí činila jen 45 %. Žalobou napadené rozhodnutí se tedy opírá o nesprávně zjištěný skutkový stav.

Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V tomto řízení žalovaná znovu rozhodne o nároku žalobkyně na invalidní důchod a vezme při tom v úvahu rovněž posudek PK MPSV v Hradci Králové ze dne 17. 3. 2017, podle něhož v případě žalobkyně došlo ke vzniku invalidity dne 19. 3. 2015 a pokles pracovní schopnosti činil 55 %. Právním názorem soudu je žalovaná v dalším řízení vázaná (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla v řízení zcela úspěšná, má proto právo na náhradu všech účelně vynaložených nákladů řízení. Náhradu nákladů řízení tvoří odměna advokáta ve výši 4.000,- Kč za čtyři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, doplnění žaloby, dvě ústní jednání) po 1.000,- Kč podle § 7 bod 3., § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), náhrada hotových výdajů ve výši 1.200,- Kč za čtyři úkony právní služby podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Výše cestovních výdajů zástupce žalobkyně za účast u ústního jednání dne 16. 11. 2016 vychází ze sazeb vyhlášky č. 385/2015 Sb., zatímco za účast u ústního jednání

dne 23. 6. 2017 ze sazeb vyhlášky č. 440/2016. Cestovné činí 668,- Kč za cestu k ústnímu jednání a zpět dne 16. 11. 2016 (vzdálenost 2x60 km, průměrná spotřeba MN 6,0 l/100km, při náhradě za použití vozu 3,80 Kč/km a ceně PHM 29,50 Kč/l) a 674,- Kč za cestu k ústnímu jednání a zpět dne 23. 6. 2017 (vzdálenost 2x60 km, průměrná spotřeba MN 6,0 l/100km, při náhradě za použití vozu 3,90 Kč/km a ceně PHM 28,60 Kč/l). Cestovné tedy činí celkem 1.342,- Kč. K nákladům náleží i náhrada za promeškaný čas advokáta (celkem 8 půlhodin) ve výši 800,- Kč podle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu. Zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, patří mu proto náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21% ve výši 1.542,- Kč. Celkem tak činí náhrada nákladů 8.884,- Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 23. června 2017

Mgr. Jan Čížek, v.r.
samosoudce

Za správnost: Alena Lébllová